

Suom. Kuvalehti, 4.
**SEURA=
NÄYTELMIÄ**

WERNER KUUSIKKO

LULU-SERKKU

Yksinäytöksinen iloittelu

ARVI A. KARISTO O.Y.

SEURANÄYTELMIÄ.

* Tähdellä merkittyihin on esittämislupa pyydettyä.

5. *Kemppainen*, Ei sovintoa ennen uhria. 2-n., 10 h. 5. p. 8 mk.
 7. *Rissanen*, Iimäellä. 1-n., laulunsek., 7 h. 6. painos. 6 mk.
 20. *Walakorpi*, Mestarin rakkausseikkailut. 2-n. ilv., 5 h. 4. p. 5 mk.
 38. *Jakku*, Syiden kirous. 3-n. murhenäyt., 11 h. 5. painos. 7 mk.
 39. *Turunen*, Aili. 2-näyt. näytelmä, 8 h. 4. painos. 5 mk.
 41. *Jakku, Evald*, Kilpakosijat. 2-n. pila, 6 h. 6. painos. 5 mk.
 45. *Veijon-Veikko*, Hetken lapsi. 3-n., 8 h. 5. painos. 4 mk.
 46. *Jakku*, Suuria tuumia. 1-n. huvinäyt., 6 h. 4. painos. 6 mk.
 51. *Tanner*, Noidan kosto. 3-n. huvinäyt., 11 h. 4. painos. 8 mk.
 53. *Jakku, Evald*, Murtovaaralaiset. 3-n. kansann., 8 h. 5. p. 6 mk.
 54. *Veijon-Veikko*, Kosimassa. 1-n. huvinäyt., 5 h. 4. p. 6 mk.
 80. *Tähnelä*, Mustalaisen kosto. 3-n. kansannäyt., 4 h. 4. pain. 5 mk.
 105. *Vallinmäki*, Kylänkellot. 1-n. huvinäyt., 4 h. 4. painos. 6 mk.
 106. *Mustamaa*, Salapolttajat. 3-n. kansann., 11 h. 3. painos. 7 mk.
 109. *Aronen*. Mätäkuussa. 1-n. ilveily, 9 h. 3. painos. 5 mk.
 117. *Akkanen*, Kun naiset pelkäävät. 1-n. huvinäyt., 7 h. 4. p. 5 mk.
 124. *Eerola*, »Hieno käytös». 2-näyt. pila, 9 h. 4. painos. 5 mk.
 * 128. *Alpi*, Käärme. 1-näyt. pila, 4 h. 2. painos. 4 mk.
 131. *Ruoholampi*, Rakkauden vuoksi. 1-näyt., 6 h. 3. painos. 5 mk.
 133. *Vuoritsalo*, Kun rouvat epäilevät. 3-n. huvin., 8 h. 3. p. 10 mk.
 * 134. *Lassila*, Kun lesket lempivät. 4-n. huvin., 8 h. 3. p. 4 mk.
 147. *Akkanen*, Nikoteemuksen kosijat. 2-n. huvinäyt., 5 h. 3. p. 6 mk.
 150. *Toivonen*, Vehkeitten loppu. 1-n. huvinäyt., 5 h. 3. p. 5 mk.
 153. *Lassila*, Kun ruusut kukkivat. 3-n. huvin., 11 h. 3. p. 12 mk.
 * 163. *Wuori*, Basilleja. 3-n. huvinäyt., 10 h. 2. painos. 7 mk.
 * 166. *Halme*, Uhri. 3-n. murhenäyt., 7 h. 3. painos. 9 mk.
 171. *Kivi*, Koivulan kihlajaiset. 1-n. kansann., 10 h. 2. painos. 4 mk.
 * 173. *Halme*, Ennustus. 1-n. huvinäyt., 6 h. 3. painos. 6 mk.
 * 174. *Halme*, Naimisiin. 1-n. huvinäyt., 6 h. 3. painos. 6 mk.
 175. *Veijola*, Nuori luotsi. 4-n. kansannäyt., 17 h. 4. p. 10 mk.
 * 177. *Halme*, Turma. 3-n. murhenäyt., 7 h. 3. painos. 8 mk.
 * 178. *Alpi*, Alma raukka. 1-näyt. ilveily, 4 h. 2. painos. 4 mk.
 * 179. *Larin-Kyösti*, Sällin selkkauksia. 1-n. huvin., 6 h. 3. painos. 5 mk.
 * 181. *Halme*, Kyöpelä. 1-näyt. huvinäyt., 8 h. 2. painos. 4 mk.
 185. *Alpi*, Turkki tulel! 1-n. huvinäyt., 5 h. 2. painos. 4 mk.
 * 190. *Halme*, Aamukellot. 1-n. yhteiskuntanäyt., 7 h. 2: 50.
 191. *Sarakorpi*, Kolmen Jussin naimahommat. 3-n. hn., 9 h. 4 mk.
 193. *Luomanen*, Tätiväkeä. 1-näyt. pila, 6 h. 2. painos. 3 mk.
 195. *Jääskeläinen*, Kun naiset miehistyvät. 1-n., 9 h. 2. painos. 3 mk.
 196. *Voikoski*, Akkavalta. 1-n. huvinäyt., 5 h. 4. painos. 5 mk.
 197. *Luomanen*, Lauvantai-ilta. 1-n. pila, 10 h. 2. painos. 5 mk.
 198. *Luomanen*, Kun kyöpelin kellot ne soivat. 1-n. huvin., 10 h. 5 mk.
 199. *Luomanen*, Emännän salaisuudet. 1-n. huvin., 5. h. 3. p. 5 mk.
 200. *Alpi*, Rantalassa. 3-n. kansannäyt., 11 h. 3. painos. 4 mk.
 201. *Jääskeläinen*, Miljoona-arpa. 1-n. huvinäyt., 3 h. 3. painos. 5 mk.
 * 202. *Halme*, Purimossa. 5-näyt., 16 h. 3. painos. 6 mk.
 * 203. *Halme*, Murtuneita. 4-näyt. draama, 6 h. 5. painos. 8 mk.
 * 205. *Alpi*, Väkevemmän tiellä. 3-n. murhenäyt., 8 h. 3. painos. 3 mk.
 207. *Tolonen*, Voi teitä kelvottomat! 3-n., 12 h. 2. painos. 5 mk.
 208. *Vuorelainen*, Talouskoulussa. 1-n. pila, 10 h. 4. painos. 6 mk.
 209. *Selja*, Siemenperunat. 1-n. huvinäyt., 3 h. 3. painos. 6 mk.
 * 210. *Halme*, Kosken tarina. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
 * 211. *Halme*, Mestari Garp. 1-n., 6 h. 2. painos. 2 mk.

LULU-SERKKU

LULU-SERKKU

YRISÄTTÖKIRJAN LAUSUNNEN

YRISÄTTÖKIRJAN LAUSUNNEN

YRISÄTTÖKIRJAN LAUSUNNEN

LUTU-SERKKU

WERNER KUUSIKKO

LULU-SERKKU

YKSINÄYTÖKSINEN ILOITTELU LAULUINEEN

LAULUT SÄVELTÄNYT ARVI JOKINEN

ARVI A. KARISTO OSAKEYHTIÖ

WERNER KUISIKKO

L U U - S E R K K U

YKSINÄISTÄINEN LÖYTÖN LÄHDE

LAULU SÄVELLYKSIÄ JA LAULUKIRJAIN

»*Seuranäytelmiä*» on laajin näytelmäsarja maassamme; sen esittelee erityinen NÄYTELMÄ-OPAS, joka on saatavana ilmaiseksi kirjakaupoista ja kustantajalta. Siinä selostetaan myös sarjoja »*Teatterikirjasto*», »*Huviohjelmien avuksi*» ja »*Nuortennäytelmiä*».

HENKILÖT:

SOINTU } Nuorsielut-kerhon toimihenkilöitä.
SÄÄSKI }

LULU, helsinkiläisneiton.

HILLEVI.

NEITI PAAPPANA, Perinnäistapojen Vaalijat-yhdistyksen sihteeri.

MÄTINKI } kaupunginvaltuuston jäseniä.
SIIPPAINEN }

NUORISOA.

Tapahtuu pikkukaupungissa nykyaikana.

HENKILÖT:

Neorisoa }
Sääski } Neoriso-kerhon toimituskunta
Lulu, Helsinki }
Hillevi }
Neiti Pappanen, Perinnestapojen Vastustajien }
distuksen sihteeri }
Matti }
Sipiläinen } kaupunginvaltuuston jäseninä
Neorisoa }

Tapahtuu pikkukaupungissa nykyään.

Esittämisoikeus saadaan lunastamalla 7 kpl. tätä kirjaa. Kaikki muut oikeudet pidättää tekijä.

Nykyaikaiseen tyyliin sisustettu etuhuone — lämpiö Nuorsielut-kerhon huoneistossa. Oikealla ovi ulos, perällä harjoitushuoneeseen. Vasemmalla kaksi ikkunaa, joiden läheisyydessä pöytä tuoliryhmineen. Perällä olevassa ovesa käsin maalattu kilpi, jossa on suurin kirjaimin: NUORSIELUTKERHON HARJOITUSHUONE. — Oikea ja vasen katsomosta otettuna.

(Näytelmän tapaukset voi sovittaa kulloinkin kysymyksessä olevalle paikkakunnalle, jolloin puheenvuoroja on vastaavasti muutettava. Orkesterin asemesta sopii käyttää yksinkertaista pianosäestystä. Tansseja voi sovittaa mahdollisuuden mukaan. Kuitenkin — koska lauluosien esiintyminen etenkin pienemmillä paikkakunnilla tuottaa suurta hankaluutta, jopa aivan voittamattomia esteitä — on näytelmää laatiessa varattu esittäjille täydellinen vaihtoehto: KAPPALE VOIDAAN ESITTÄÄ TAVALLISENA PUHENÄYTELMÄNÄ. Tällöin on vain noudatettava sulkeissa olevia huomautuksia.)

Väliwerhon auelessa on näyttämö tyhjä. Harjoitushuoneesta kuuluu kuoron esittämänä laulu n:o 1:

Niinkuin tuoksu kukkaisten
nuoruuden on huuma,
suonissa kun solisten
virtaa veri kuuma.

Laine toivon kultainen
rintaa värähdyttää,
hurma lemмен kuiskehen
poven paloon syttää.
Leiskuu liekki kaipauksen,
palaa joutuisasti,
malja heljän nuoruuden
nauti pohjaan asti.

Kerran niinkuin kupla vain
nuoruus sulta haihtuu,
perhosleikki riemukkain
elon huoliin vaihtuu.
Siksi aatteet rohkeat
nyt vain viihdyn tuovat,
tanssi, lemменunelmat
hetken hovin suovat.
Leiskuu liekki kaipauksen,
palaa joutuisasti,
malja heljän nuoruuden
nauti pohjaan asti.

(Kertauksen kestäessä — lauluitta esiteltäessä heti väliverhon auettua — ryntää perältä kiihtynyt NEITI PAAPPANA, kintereillään toimekas SÄÄSKI. Edellisen kiihko purkautuu lyhyinä, hermostuneina huudahduksina.)

SÄÄSKI

Rauhoittukaa, hyvä neiti, rauhoittukaa! (*Tarjoaa tuolia.*) Tuoli, olkaa hyvä! Jos jokin seikka kerhomme seinien sisäpuolella on teitä tuossa määrin loukannut, niin . . . Mutta kaikki mokomin — istukaa ja koettakaa tyyntyä!

NTI PAAPPANA

(*joka ei hetkeäkään voi pysyä alallaan*). Ei, ei, minä en voi istua enkä seistä — tunnen olevani käymistilassa, moraalisesti tarkoitan. En olisi koskaan uskonut mitään sellaista — en koskaan, mutta minä näin sen kuitenkin omin silmin.

SÄÄSKI

Epäilemättä. Kysymys onkin vain siitä, mitä te näitte.

NTI PAAPPANA

Jotakin aivan sopimatonta, voitte uskoa! En todella ymmärrä, kuinka sallitte kerhonne huoneistossa mitään sellaista. Teidän velvollisuutenne, herra . . . herra . . .

SÄÄSKI

Sääski, hyvä neiti.

NTI PAAPPANA

Kiitän. — Teidän velvollisuutenne, herra Sääski, kerhon sihteerinä ja toimihenkilönä on huolehtia siitä, ettei moisia sopimattomuuksia esiinny. Ooh, minä olen järkytetty!

SÄÄSKI

Sen huomaa. Mitä taas minuun tulee, olen valitettavasti edelleen epätietoinen siitä, mikä täällä on saattanut teidät noin suunniltanne.

NTI PAAPPANA

Saatte tietää sen kohta. Kenties minä sentään istuudun. (*Istahtaa, mutta hyppää jälleen äkkiä jaloilleen.*) Mutta ei, lopultakaan — minä en voi istua! — No niin, kuulkaa siis, herra . . .

SÄÄSKI

Sääski. Muistatte sen parhaiten ajattelemalla tuollaista pientä siivekystä, joka pörrää.

NTI PAAPPANA

Sääski, kiitän . . . omituinen nimi! Mutta minunhan piti kertoa. Siis — tulen Nuorsielut-kerhoon tavatakseni kerhon ohjaajan herra Soinnun.

— Kesken kaiken, missä hän ylipäänsä suvaitsee viivytellä?

SÄÄSKI

Kotonaan, luultavasti. Myöhästyminen ei kuulu hänen tapoihinsa, joten kysymyksessä lienee vakava este. Hän on joko sairastunut, tai sitten — kadottanut kaulusnappinsa.

NTI PAAPPANA

Soo... Mihin me äsken jäimmekään? Aivan oikein, kysymyshän oli herra Soinnusta, jolle minulla on esitettävänä eräs pyyntö — olen yhdistyksen Perinnäistapojen Vaalijat sihteeri. Koska en tullessani tapaa häntä täällä, otan vapauden pistäytyä harjoitushuoneeseen. Istun siellä ja kuuntelen laulua — jota vastaan minulla ei ole suurempaa muistuttamista — kunnes yhtäkkiä havaitsen sisareni tyttären, ilman että hän huomaa minua, ja . . . ja voitteko kuvitella mitä hän tekee?

SÄÄSKI

Laulaa tietysti.

NTI PAAPPANA

Oh, hänen laulustaan ei maksa vaivaa puhua! Ainoa, joka meidän suvussamme laulaa hyvin,

olen minä. — Mutta toisten laulaessa hän etsii käsilaukustaan savukkeen, sytyttää sen ja polttaa — polttaa! Kuvitelkaa, oman sisareni tytär, josta aina olen uskonut pelkkää hyvää! Niin nuori ja niin turmeltunut! Nähdessäni sen en voi pidättää pientä tukahdutettua kirkausta. Hän kuulee sen, huomaa minut ja säpsähtää. Eikö — eikö tämä ole suoranainen skandaali?

SÄÄSKI

(tekeytyen juhlalliseksi). Ennenkuulumaton skandaali! Mutta rauhoittukaa, neiti. Vakuutan teille, että jos Nuorsielut-kerhon naisjäsenet polttavat savukkeen, niin se johtuu yksinomaan siitä, että he ovat unohtaneet — sikaarinsa kotiin!

NTI PAAPPANA

(tyrmistyneenä). Millainen julkeus! Kuinka te uskallatte? Onko ihme, että atmosfääri täällä on läpeensä myrkkyyntynyt, kun toimihenkilöidenkin moraalinen taso on noin arveluttavan alhainen. Jos kaikki toiset ovat samanlaisia kuin te herra . . . herra Hyttynen, niin hyönteiskokoelma on täydellinen! *(Poistuu mielenosoituksellisesti oikealle.)*

SÄÄSKI

(yksin). Terve! Siunatkoon, millainen vanha huuhaaja! Ei aavistustakaan korkeammasta huumorista.

HILLEVI

(tulee nopeasti, on huolestuneen näköinen).

SÄÄSKI

Ahaa, sinä... Myöhästyit parahiksi. Meillä tätisi kanssa oli aivan äsken pientä keskustelua sinusta yleensä ja huonoista taipumuksistasi erikoisesti. Viaton mielipiteitten yhteentörmäys, jonka johdosta tätisi katsoi viisaimmaksi haihtua.

HILLEVI

Koetan tavoittaa hänet, minun täytyy saada keskustella hänen kanssaan. (Aikoo oikealle.)

SÄÄSKI

(pidättäen hänet). Jätä se tekemättä! Pelkään, että tätisi tällä hetkellä on pikemminkin murha kuin keskustelutuulella. — Voit lohduttautua sillä, että minä puolustin sinua ritarillisesti.

HILLEVI

Niinkuin en olisi sitä kuullut! Seisoin koko ajan oven takana rohkenematta astua hänen eteensä. — Taivas, millainen idiootti!

SÄÄSKI

Sanos muuta! Sellainen vanha hermostunut kana! Onni että meni.

HILLEVI

Tarkoitin sinua. Käyttäydyit kerrassaan sopimattomasti, ihan niinkuin nauta. Sensijaan että olisit selviteltyt tilannetta, sotkit kaikki yhä hullummaksi. Minä syytän tästä yksinomaan sinua!

SÄÄSKI

Kiitos! Sen siitä saa, kun tekee voitavansa. (Äkämystyneenä.) Onko sekin minun syytäni, että sinulla on tuollainen inhoittava papukaijätäti, jonka oikea paikka olisi rautalankahäkissä eikä suinkaan ihmisten ilmoilla? Minkä minä voin sille, että hän pörhistää höyhenensä ja on saamaisillaan halvauksen sulasta kauhusta, nähdesään sinun polttavan? Tätisi on yksinkertaisesti pahanilmanlintu, ja vastuu siitä ei kai langenne minulle, mitä?

HILLEVI

Olisit ainakin voinut käyttäytyä häntä kohtaan hieman säyseämmin.

SÄÄSKI

Pyydän huomauttaa, että minä en heittänyt häntä ulos — hän haihtui itse. Eikö tämä o

ennenkuulumaton säyseys? Muuten — jos välttämättä tahdot syyttää jotakin, niin syytä kaikesta yksinomaan huonoja tapojasi. Nehän aiheuttivat tämän kohtauksen enkä minä.

HILLEVI

Huonoja tapojani! Sanotko sinä huonoksi tavaksi sitä, jos polttaa yhden tai korkeintaan kaksi savuketta päivän pitkään?

SÄÄSKI

En, sillä minä en yleensä kernaasti sekaannu kenenkään HENKISIIN harrastuksiin. Minulle on suloisen yhdentekevää imetkö savuketta tai tikku-karamellia — tahi kumpaistakin! Mutta se, että käryytät sopimattomaan aikaan ja saatat epäilyksen alaiseksi koko kerhomme moraalisen tason, se on mielestäni huono ja kiireimmiten hylättävä tapa.

HILLEVI

Erehdys! Jos minun on jotakin kiireimmiten hylättävä, niin se olet juuri sinä. — Ja minä kun luulin rakastavani sinua.

SÄÄSKI

Kuule, Hillevi, koeta edelleenkin pysyä samassa luulossa. Koetathan?

HILLEVI

En. Tämä hetki avasi silmäni näkemään. Kaikki välillämme on lopussa — ikuisesti! En koskaan enää puhu sinulle sanaakaan. (*Kääntää nyrpeänä selkensä Sääskelle.*)

SÄÄSKI

(*kuin itsekseen, mieltien.*) Tjaah, jos kaikki naiset antaisivat ja pitäisivät tuon saman lupauksen, niin me miehetkin saisimme kerran kunnolla puhua suumme puhtaaksi.

HILLEVI

(*seisoo edelleen selin. Syntyy äänettömyys, jonka aikana molemmat vuorotellen huokaavat raskaasti. Sitten*): Tarkemmin ajatellen — ikuisuus on sentään kauhistuttavan pitkä.

SÄÄSKI

On, mutta se kului kuitenkin jotenkuten. (*Siirtyy Hillevin taakse ja laskee kätensä hänen olkapäälleen.*) Hillevi, vain yksi sana! Ethän ole enää minulle vihainen?

HILLEVI

En.

SÄÄSKI

Kiitos. Tiesinhän, että et ole kovin pitkävihainen. Jos tätisi vähänkin on tullut sinuun, niin hänkin puolestaan on tyystin unohtanut äskeisen. Ja siinä tapauksessahan riidan jatkaminen välillämme olisi hukkaan heitettyä energiaa.

HILLEVI

Aivan hukkaan . . .

SÄÄSKI

Lupaat siis edelleenkin luulla, että rakastat minua, eikö totta? Et voi kuvitella, kuinka hyvä tuollainen suloinen pieni luulo on rakastavalle sydämelle. Se on parempi kuin pula-ajan korvike, melkein yhtä hyvä kuin vanhanaikainen vastarakkaus. *(On edellisen kestäessä pyöräyttänyt Hillevin hartioista ympäri. Lauluilta esitettäessä siirtyy välittömästi seuraavaan puheenvuoroon.)*

Laulu n:o 2.

MOLEMMAT

Nykyajan nuorison
elo ei oo harmiton,
niinkuin tädit luulee.
Kiitetä ei milloinkaan,

kaikkialla aina vaan
saman virren kuulee:

SÄÄSKI

(yksin, matkien jotain vanhaa tanttua).

Kyllä aika entinen
sentään oli kultainen
— se on tuttu seikka.
Mutta polvi nykyinen,
villiintynyt pilas sen
— tuli kuperkeikka!

HILLEVI

(yksin).

Turha moite tätien:
Vaihtuessa aikojen
myöskin tavat vaihtuu,
niinkuin muotia seuraten
nainen nykypäivien
vuoroin lihoo, laihtuu.

MOLEMMAT

Miksi pikku vapauksiin,
viattomiin ja herttasiin
tädit aina tarttuu?
Helmetkinhän hiotaan,

samoin virheet karsitaan,
kunhan mieltä karttuu.

SÄÄSKI

Ja nyt puuttuu ainoastaan pienen pieni muodollisuus — sinetti, joka vahvistaa sovintomme. Painaisin sen kernaimmiten huulillesi, Hillevi.

HILLEVI

Joskus toiste. Nyt minulla ei ole aikaa! (*Poistuu perälle.*)

SÄÄSKI

(*yksin*). Ellei hän heti kihloihin mentyämme opi suutelemaan, niin silloin minä totisesti otan hänesä — avioeron! (*Aikoo Hillevin jälkeen, mutta kuullessaan Soinnun äänen kääntyä takaisin.*)

SOINTU

(*tulee oikealta, kiireissään*). Sääsäki, hetkinen, haluan välttämättä keskustella kanssasi.

SÄÄSKI

No, vihdoinkin sinä tulet! Olisinpa utelias kuulemaan, missä hitossa olet suvainnut viivytellä. Täällä sinua odottavat kuoro ja orkesteri, puhumattakaan selkäsaunasta, joka . . . Miksi et käy

suoraapäätä sisään? Et kai kuvittele tulleesi liian aikaisin?

SOINTU

Vaikene ja anna minun selittää! Mutta koeta heti aluksi tottua ajatukseen, että edessäsi on onneton sielu — onnettomin tämän taivaan alla. (SÄÄSKI *yrittää poistua.*) Ei, ei, älä menel! Kuulithan että minulla oli puhuttavaa . . .

SÄÄSKI

Niinpä purkaudu nopeasti, meitä molempia tarvitaan tuolla. (*Viittaa harjoitushuoneeseen.*) Mutta tarkemmin katsoen — olet kalpea ja näytät melkein sairaalta. Yövalvontaa, hämäräperäistä seuraa, prosentteja ja niin edespäin. Pullo vichyvettä, mitä? (*Aikoo oikealle.*)

SOINTU

Lorua! Sairauteni ei johdu päästä vaan sielusta. Mutta miksi tuhlaisin aikaa selityksiin . . . (*Vilkaisee kelloonsa.*) Hyvänen aika, hän on täällä jo muutaman minuutin kuluttua!

SÄÄSKI

Kuka on täällä?

SOINTU

Hän, joka saapuu junassa!

SÄÄSKI

Hm . . . ei selitä paljoa. Mikä on tämä hän-joka-saapuu-junassa?

SOINTU

Jotain siltä väliltä. (*Ojentaa Sääskele kirjeen.*)
Lue tämä, se selittää kaikki.

SÄÄSKI

(*katsellen kirjettä*). Päiväty Kemijärvellä viikko sitten. (*Lukee.*) Hyvä, rakas Vikke! (*Puhuu.*)
Ahaa, tuo hän-joka-saapuu-junassa ja sinä tunnutte olevan melko läheisiä toisillenne. Sokerivälit, mitä?

SOINTU

Jätä typerät arvelusi ja lue!

SÄÄSKI

(*lukee*). Koska viime kirjeessäsi ilmoitit lähipäivinä saapuvasi viikon ajaksi vierailulle luokseni, niin rohkenen nyt pyytää sinulta pientä palvelusta. Sisareni tytär Lulu, Helsingistä, on saanut loman koulustaan, ja koska hänen äitinsä parhailaan on ulkomailla, olen pyytänyt pikku Lulua viettämään loma-aikansa luonani Kemijärvellä. Hän onkin ihastunut suuresti kutsuuni ja ilmoittaa

saapuvansa tämän kuun seitsemäntenä päivänä . . .
(puhuu) siis tänään . . . *(jatkaa lukemistaan)* ilta-
 junalla Kemiin, missä olen kehoittanut häntä vii-
 pymään siksi, kunnes yhdessä voitte jatkaa matkaa
 luokseni. Toivon että mainittuun aikaan menet
 junalle ja otat huoltoosi pienen serkkusi sekä hoi-
 vaat häntä parhaasi mukaan. Lausun teidät mo-
 lemmat sydämellisesti tervetulleiksi luokseni. —
 Oma tätisi Elviira. *(Ojentaa vaieten kirjeen Soin-
 nulle.)*

SOINTU

(tauon jälkeen). Sanoitko jotain?

SÄÄSKI

En, mutta aioin sanoa, että sinun on kiireh-
 dittävä, jos mielit häntä vastaan. Käsittääkseni
 sinulla ei ole oikeutta näyttää noin tyhmistyneeltä,
 sinullahan on ollut aikaa valmistautua tähän.

SOINTU

Olisi ollut, jos kirje olisi ajoissa saapunut pe-
 rille, mutta sain sen vasta tänään — Kemijärven
 postilaitos ei tunnu hätäilevän liikoja. Minä en
 ainoastaan näytä tyhmistyneeltä, olen sitä myös.
 Millainen mieletön päähänpisto!

SÄÄSKI

Tädeiltä voi odottaa kaikenlaista — kaikilla heillä on omat kärpäsensä. Minulla on siitä tuoreet kokemukset.

SOINTU

Kaikilla, niin, mutta luota minuun: koko maailmasta ei löydy toista sellaista kuin täti Elviira. Hän lyö jokaisen laudalta kysymyksen ollessa mielettömistä ideoista. Hän on oikea tätien täti. Tähän saakka olen koettanut suhtautua hänen hassutuksiinsa, se on tiennyt pientä taskurahan lisäystä silloin tällöin. Mutta kun hän yhtäkkiä työntää tuollaisen pienen kouluakäyvän ihmistaimen niskoilleni, niin se on mielestäni ihan samaa kuin ryhtyä suoralta kädeltä lapsenpiiaksi!

SÄÄSKI

Asiaa ei voi auttaa. Meillä kaikilla on osamme, eikä sinun tunnu olevan helpoin. Sinun on siis riennettävä kiireenvilkkää asemalle siitä huolimatta, että olisit varsin tarpeellinen täälläkin.

SOINTU

Juuri se, että olen tarpeellinen täällä, tuo mieleeni erään ehdotuksen. Sinä menet minun sijastani häntä vastaan!

SÄÄSKI

Minä! Luulen että joku kutsui minua. (*Aikoo nopeasti perälle.*)

SOINTU

(*tarrautuu nopeasti hänen hihaansa*). Sääski, verukkeet sikseen, puhun täyttä totta. Sinun täytyy auttaa minua — olet ainoa henkilö, joka siihen kykenee. Katsos, minä olen kömpelö, minun on vaikea mukautua lapsiin ja tulla toimeen heidän kanssaan. Mutta sinä — sinä olet kokonaan toista maata, ihmettelen miksi et jo kauan sitten ole antautunut onnelliseksi isäksi! Olet joustava, aina tilanteen tasalla. Sinulla on synnynnäinen neuvokkuutesi, joka . . .

SÄÄSKI

Totta, mutta mitä se auttaa? En ole elämässäni harrastanut lapsitiedettä. Sitäpaitsi en edes tunne serkkuasi.

SOINTU

Enhän minäkään häntä tunne ja mikä pahinta — en ole kuullut koskaan hänestä puhuttavankaan. Lulu, se kuulostaa sylilapsen nimeltä, vai kuinka? Tietysti hän lukeutuu tuohon yleiseen koulutyttötyyppiin, jolla on lyhyt saporu niskassa ja kasvot täynnä kesakoita. Hänenlaisensa tuntee helposti.

SÄÄSKI

Mahdollisesti, mutta ei kävele sittenkään. Minusta ei ole sellaiseen!

SOINTU

Vaativuutta, ystävä hyvä. Sinä juuri olet oikea mies tähän tehtävään. Kas niin, älä heittäydy hankalaksi, vaan suostu! Palkkioksi lupaan järjestää sinut seuraavassa kappaleessamme Hillevin vastaanäyttelijäksi.

SÄÄSKI

Huomioon ottaen kykyni voit tehdä sen muutenkin, ilman mitään.

SOINTU

Ei, vaadin ehdottomasti tämän pienen vastapalveluksen. Joko tahi ei. Ajattelehan — hieno osa, suudelmakohtauksia tuhkatihään. Sinä suostut, eikö totta? Niin, olin kokonaan unohtaa, tietysti saat auton minun laskuuni.

SÄÄSKI

Auton! Luulen että lapsenvaunu olisi parempi!

SOINTU

Tavattuasi tytön asemalla tuot hänet oikopäätä tänne, sillä aikaa koetan minä järjestää hänelle asunnon jossain perheessä. Kas niin, kiiruhda!

SÄÄSKI

Luoja tietköön että ryhdyn tähän puuhaan raskain sydämin. Mutta tiedä, että teen sen ainoastaan vanhan hyvän ystävytemme tähden. Kärsin siksi, ettei ystävytemme kärsisi, ymmärrätkö? — Palattuani puhumme enemmän noista suudelmakohtauksista.

SOINTU

Joudu! Aika alkaa olla peloittavan täpärällä!

SÄÄSKI

Minä menen siitä huolimatta, että koko olemukseni kapinoi vastaan. Luettakoon se minulle synniksi tai ei, mutta minä melkein toivon, että serkkusi matkan kestäessä olisi saanut tuttinsa väärään kurkkuun ja — hupsis! Terve!

SOINTU

Sääski, sinun tulee muistaa, että hän on lapsi! Käyttäydy häntä kohtaan kauniisti ja hellävaroen!

SÄÄSKI

Kyllä. Mutta jos hän yrittää simppuilla, niin — herra varjelkoon silloin hänen saparoon! (*Menee oikealle.*)

SOINTU

(yksin). Luojalle kiitos, tämä asia järjestyi loppuksikin parhaalla mahdollisella tavalla! (Laulun pois jäädessä tulee NTI PAAPPANA edellisen puheen-
vuoron aikana.)

L a u l u n : o 3.

Nuori mies,
usein ties
käypi päällä ruusujen.
Liitelet,
kiitelet
valtiaana sydänten.
Neitonen
herttainen
kunhan hymyn suopi vain,
unhoittuu
kaikki muu,
velkojas et muista lain.

Mutta voi,
luoja loi
myöskin tädit oikukkaat,
huolista
monista
heitä yksin kiittää saat.

Tottelet,
 tohdi et
 tätis mieltä haavoittaa.
 Jos teet sen
 tyhmyyden,
 niin et häntä periä saa.

Kyllä kai
 ristin sai
 aviomies myös kantaakseen,
 hääräilee,
 määräilee
 anoppi kuin ukkonen.
 Otsa hiess'
 riehuu mies,
 väliin huokaa katkeraan:
 Tytön nain,
 äidin sain
 kotihini peuhtomaan.

NTI PAAPPANA

(tulee oikealta, varmistuttuaan jo ovella siitä, ettei Sääski ole huoneessa). Mikä onnellinen sattuma, että tapaan teidät yksinänne, herra Sointu. Tunustan, että aristellen astun uudelleen tähän kerhoon, sillä äsken osakseni tullut kohtelu oli kaikkea

muuta kuin säädyllistä. Vetoan suojelukseenne, jos tuo henkilö tulee tänne. Hänen käyttäytymistapansa ei ole ihmismäinen. Hän... niin, en muista hänen nimeään, mutta sekään ei ole — ihmismäinen!

SOINTU

Sihteerimme, arvaan. Häntä ei pidä ottaa vakavasti.

NTI PAAPPANA

Olen, luojalle kiitos, jo voittanut pahimman kiihtymykseni.

SOINTU

Istukaa, olkaa hyvä. — Miten voin palvella teitä, neiti?

NTI PAAPPANA

Kiitän. (*Istuu.*) Niin, asiani, se on pian selvitetty. Niinkuin ehkä tiedätte viettää yhdistys Perinnäistapojen Vaalijat — jonka sihteeri minulla on kunnia olla — ensi kuun alkupäivinä viidennetäkymmenettä vuosijuhlaansa.

SOINTU

Todellakin, olen kuullut siitä. Sangen kunnioitettava ikä, onnittelten! Ja te, neiti, olette kai seuran perustavia jäseniä.

NTI PAAPPANA

Anteeksi! Synnyin vuosikymmeniä myöhemmin, joten olin estetty olemasta läsnä perustamistilaisuudessa.

SOINTU

(hämillään). Niin, niin . . . tietysti. Kuinka en tullut sitä ajatelleeksi — olisihan minun pitänyt se heti nähdä. — Ehkä olette ystävällinen ja jatkatte.

NTI PAAPPANA

Missä me taas olimmekaan? Niin, oikein, juhlassa! Saadaksemme juhlan ohjelman mahdollisimman täysipitoiseksi ja arvokkaaksi, on yhdistyksen johtokunta päättänyt pyytää kerhonne orkesteria ja laulukuoroa avustamaan ohjelman suorituksessa. Pieni näytelmä, mikäli sellaisen voitte järjestää, olisi oivallinen lisä, samoin kuvaelma ja pari lausuntonumeroa olisivat tervetulleet, puhumattakaan pukutanssista ja voimisteluesityksistä . . .

SOINTU

(teeskennellen samaa innostusta kuin nti Paappana) . . . mölykööristä ja kupleteista!

NTI PAAPPANA

Suokaa anteeksi, mutta mielestäni ne voisivat vaikuttaa häiritsevästi juhlan ylevään henkeen.

— Mihin jäinkään? Niin, yhdistyksemme puolesta tulee tilaisuuteen lipunmyyjä ja kaksi ohjelmanumeroa: avaussanat ja soololaulu, molemmat allekirjoittaneen esittäminä.

SOINTU

Suurenmoista! Kuoron ja orkesterin osalta voidaan asiaa harkita — lopullinen päätös on tietysti kerhomme johtokunnan vallassa. Mutta mitä tulee näytelmään, niin siitä on luovuttava. Prima-donna puuttuu.

NTI PAAPPANA

Sen voi käsittää. Nykyajan tytöt — heistä ei ole mihinkään, niin surullista kuin se onkin. He ovat henkisesti kapaloituja, sieluttomia! Kuvitelkaahan, esimerkiksi sisareni tytär, Hillevi...

SOINTU

(keskeyttäen). Anteeksi, pelkään että minulla ei nyt ole aikaa. Ehkä joskus toiste.

NTI PAAPPANA

Palatakseni vielä tuohon näytelmään — valitkaa jotain traagillista! Moliär ja Shakespear — ooh, kuinka minä ihailen heitä!

SOINTU

Valitan, mutta mikään traagillinen ei mene yleisöön. Nykyisin.

NTI PAAPPANA

Me kasvatamme uuden yleisön! Tässä luomis-työssä tahdon minä teitä auttaa. Minun kykyni ovat käytettävissänne, herra Sointu.

SOINTU

Annamme hautua — tämän asian, nimittäin. Pyydän anteeksi, mutta minua odotetaan. Hyvästi, neiti! (*Puhenäytelmänä esitettäessä poistuu.*)

NTI PAAPPANA

Kuulemiin! Älkää millään muotoa unohtako, että minä laulan erinomaisesti. (*Puhenäyt. esitettäessä on aikeissa poistua oikealle, kun MÄTINKI ja SIIPPAINEN saapuvat. Tällöin siirtyy suoraan puheenvuoroon: »Ooh, mestari Mätinki, hyvää iltaa» j. n. e.*) Ah, niin, pieni pyyntö muistaessani. Saanko vaivata orkesterianne säestämään erään laulun, saman, jonka tulen esittämään yhdistyksemme viisikymmenvuotisjuhlassa? Harjoituksen vuoksi.

SOINTU

Tehkää hyvin! (*Poistuu perälle.*)

NTI PAAPPANA

Kiitos. (*Kääntyen orkesterin puoleen.*) Laulu numero neljä, pyydän. Mutta älkää missään tapauksessa aloittako väärästä äänestä! (*Laulaa.*)

L a u l u n : o 4.

Muistelen, - muistelen,
 huokaan, päätä puistelen.
 Kyynel karvas silmään kihoo,
 vierii sitten pitkin ihoo
 muistoks ensilempeni,
 lempeni, lempeni.

Lempeni, lempeni,
 joka kerran lehahti
 sulle yksin, uljas Jammu,
 eikä konsanaan se sammu.
 Sydämeni Jalmari,
 Jalmari, Jalmari.

Jalmari, julmuri,
 miksi jätit tyttösi?
 Metkut oli sulla pahat,
 ryöstit multa matkarahat,
 Ameriikkaan karkasit,
 karkasit, karkasit.

Karkasit, parkasin —

morsio oon petturin.

Kuinka voisin toimeen tulla,

Nyyjorkiss' on sydän mulla,

täällä ruumis riutuva,

riutuva, hiutuva.

MÄTINKI ja SIIPPAINEN

(ovat tulleet oikealta viimeisen säkeistön kestäessä ja jääneet ääneti ovelle).

SIIPPAINEN

Mainio suoritus, neiti Paappana! Se toi mieleen itsensä Titanic-hymnin.

NTI PAAPPANA

Te imartelette! — Ooh, mestari Mätinki, hyvää iltaa. Te valtuuston puheenjohtajana kai huolehditte siitä, että kaupungin isät kunnioittavat yhdistyksemme viisikymmenvuotisjuhlaa läsnäolollaan. Ohjelmassa on muun muassa avaus sanat ja soololaulu allekirjoittaneelta. *(Poistuu oikealle.)*

MÄTINKI

(Siippaiselle). Ohhoh, olisipas sekin elämys!

SIIPPAINEN

Palatakseni tuohon kaskuun, jonka lupasin teille kertoa . . .

MÄTINKI

(keskeyttäen). Kuulkaahan, parturi! Ellette te pääse tuosta pilajuttu-vimmastanne, niin teidät ottaa piru! Te olette kertonut vähintään tusinan kaskuja yhteen hengenvetoon. Se saa riittä! Älkää unohtako, että me emme ole tulleet tänne kertoilemaan pilapaloja! Tehtävänämme on valtuuston puolesta tutustua tähän kerhoon sekä tutkia, ansaitseeko kerho toimintansa tueksi määrärahan, jota se on kaupungilta anonut.

SIIPPAINEN

Oikein, mutta pieni prepäisevä kasku ei vahingoita ketään. Toiseksi tässä jutussa esiintyy oman ammattikuntanne edustaja — makkaramestari, niinkuin tekin. Siis: Olipa kerran makkaramestari . . .

MÄTINKI

(keskeyttäen). Yrittäkäähän vain halventaa ammattikuntaamme, niin väännän niskanne nurin! — Tämä oli varoitus, tämä.

SIIPPAINEN

...suuresti kunnioitettu ja prikas mies, ihan niinkuin tekin...

MÄTINKI

Muuttaa asian. Jatkakaa!

SIIPPAINEN

Hän matkusti laivassa. Oli oikea prajumyrsky, ja laineet huuhtoivat laivan kantta. Mestari kyyräili preelingillä ja antoi ylen.

MÄTINKI

Ei ole totta!

SIIPPAINEN

Äkkiä pyyhkäisi jumalaton laine hänet laidan yli mereen. Syntyi tavaton hämminki. Eräs nuori mies hyppäsi hänen jälkeensä ja hinasi hänet ylös kannelle. Mestari puristi prajun liikutuksen vallassa hänen kättään ja sanoi: »Nuori mies, minun on kiittäminen teitä hengestäni. Uskokaa minua, tällaista tekoa en jätä pruhinaallisesti palkitsematta.»

MÄTINKI

Sepä tietty!

SIIPPAINEN

»Mutta», jatkoi mestari, »praha on katoavaista, joten sen asemesta annan teille hyvän neuvon, sillä sitä ei koi syö eikä pruoste praiskaa . . .»

MÄTINKI

Totisesti, olenpa utelias tietämään, mitä ammattiveljeni sen jälkeen sanoi.

SIIPPAINEN

Hän sanoi näin: »Nuori mies, olen lähes neljäkymmentä vuotta valmistanut makkaraa ja tällä ajalla olen tullut nähneeksi yhtä ja toista. Jos tahdotte menestyä elämässänne ja saavuttaa prunsaan iän, niin seuratkaa neuvoa, jonka teille nyt asiantuntijana annan: Älkää milloinkaan syökö makkaraa!» (*Pujahtaa nopeasti perälle.*)

MÄTINKI

(*yksin*). Tuo pors . . . Ei, jos minä sanoisin häntä porsaaksi, niin se olisi loukkaus kotieläintä kohtaan. (*Rientää perälle.*)

SÄÄSKI

(*kurkistaa oikealta*). Ei ketään! Sisään vain.

LULU

(*noin 20-vuotias ihastuttava ja vilkas suurkaupunkilaisneitonon tulee*). Ah, kerhonne huoneistoa siis

— lämpiö, oletan. Vaikuttaa kieltämättä hauskalta, hyvin hauskalta. (*Puoliksi kuiskaten.*)
Ja serkkuni, missä hän on?

SÄÄSKI

Harjoitushuoneessa. Hänellä on lukuisia pieniä tehtäviä. Ylikuormitusta, käsitätte?

LULU

(*nyökkää*). Sanoitte ettei serkullani ole aavistustakaan minusta, niinhän?

SÄÄSKI

Ei aavistustakaan, ainoastaan hämäriä kuvia, hyvin hämäriä. Hän pitää teitä tuollaisena... tuollaisena — polvenkorkuisena...

LULU

Pikkutyttönä! Ah, kuinka hassua!

SÄÄSKI

... jolla on pieni soma saparo niskassa ja kasvot täynnä hurmaavia pikku kesakoita. Niin, suokaa anteeksi, mutta minähän en voi mitään sille, että hän luulee niin.

LULU

Hyväinen aika! Mutta sanokaahan toki, mistä hän on saanut tuon hullunkurisen luulonsa. Tempaissut tuulesta, niinkö?

SÄÄSKI

Ei aivan. Oikeastaan me tempaisimme sen mommat tätinne kirjeestä. Hän käsitteli teitä niinkuin käsitellään lapsukaisia.

LULU

Rakas, kiltti täti! En milloinkaan kasva niin suureksi, että hän lakkaisi pitämästä minua lapsena.

SÄÄSKI

Sen vielä ymmärtää. Mutta kun hän lisäksi kertoi teidän saavan lomaa koulustanne, niin silloin meni koko juttu hyvinäksi . . . Sekaisin, tarkoitan.

LULU

Tätini oli aivan oikeassa, minä olen saanut loman koulustani. Mahdollisesti hän unohti mainita, että toimin ylimääräisenä opettajana eräässä yksityisessä lasten oppilaitoksessa Helsingissä.

SÄÄSKI

Sen hän oli unohtanut! Vanhoilla ihmisillä on se omituinen tapa, että he unohtavat pääasian. No, se ei suinkaan estä minua nyt, tämän kaiken jälkeen, tuntemasta sisäistä tyydytystä.

LULU

Todellakin! Mitä tulee minuun, niin tunnen närkästystä serkkuani kohtaan. On anteeksiantamatonta olla niin tietämätön omien serkkujensa suhteen. — Siitä me ojennamme häntä hiukan.

SÄÄSKI

Totisesti, sen teemme! Mikäli hän ei ojennu itsestään nähdessään teidät. Se vaikuttaa häneen kuin sähkötäräys.

LULU

Voitte sanoa sitä naiselliseksi uteliaisuudeksi, mutta kuvitelkaa — minä tiedän serkustani kaiken, aivan kuin olisin tuntenut hänet vuosikausia. Kaksikymmentäviisivuotias, hauskan näköinen, ammatiltaan sanomalehden toimittaja, harrastusalat näyttämötaide ja musiikki, ja että hän on erittäin hauskan näköinen ja... ja joka suhteessa mies, johon voi tulisesti rakastua.

SÄÄSKI

Te tunnuttekin tietävän hänestä koko paljon.

LULU

Eikö totta? Hyvin paljon verrattuna siihen, mitä hän suvaitsee tietää minusta. (*Lauluitta esitett. siirtyy välittömästi seur. puheenvuoroonsa.*)

Laulu n:o 5.

Juttu hullunkurinen,
eipä kieltää saata.
Millainen on loppu sen,
sitä ei voi taata.
Miehellä on tukeaan
äly — mitä siitä!
Nainen toimii vaistollaan,
kun ei järki riitä.

Nainen kaiken aavistaa,
se on luonteessansa,
pienet seikat selväks saa
tiedonhalullansa.

Miehellä on tukeaan
äly — mitä siitä!
Nainen toimii vaistollaan,
kun ei järki riitä.

Kiista pieni välillään
aina vallitsepi,
kumpikin niin mielellään
toistaan hallitsepi.

Miehellä on tukeaan
äly — mitä siitä!
Nainen toimii vaistollaan,
kun ei järki riitä,

Voima naisen kyynelten
 hämää miehen järjen,
 voiton takaa ikuisen
 pisto kielen kärjen.
 Miehellä on tukenaan
 äly — mitä siitä!
 Nainen toimii vaistollaan,
 kun ei järki riitä.

(*Puhuu*). Ja nyt, herra Sääski, kujeilemme hiukan serkkuni kustannuksella, eikö totta? Minä vetäydyn hetkiseksi sivuun, ja sillä aikaa te valmistatte hänet kaikkein pahimpaan. Suostutteko?

SÄÄSKI

Sellaista ette kysyisi, jos osapuilleenkaan tuntisitte minut! Voitte uskoa, että järjestän kaikki ensiluokkaisesti. Siitä syntyy tilanne, jollaisia nähdään vain paremmanpuoleisissa farsseissa.

LULU

Mainiota! Aloittakaa kutsumalla serkku tänne. Tiedätte itse parhaiten, mitä hänelle on puhuttava. Näkemiin! — Ah niin, kun maaperä on muokattu, annatte minulle sisääntulomerkin. (*Menee oikealle.*)

SÄÄSKI

(*poistuvalla Lululle*). Selvä, (*Lauluitta esitett. menee suoraan peräovelle ja huutaa taakse: »Sointu,*

tänne» j. n. e.) ja tiedättekö mitä? Otamme teidät vastaan laululla. (*Menee peräovelle ja huutaa taakse.*) Sointu, tänne — pian! (*SOINNUN ilmaantuessa ovelle.*) Hän on täällä!

SOINTU

(*astuessaan sisään.*) Nytkö jo? — Mutta... mutta minä en näe häntä!

SÄÄSKI

Et, yksinkertaisesti siitä syystä, ettei hän ole tässä huoneessa. — Tuolla. Kuulee kaikki... hst!

SOINTU

Jos sanon, että olen menehtymäisilläni uteliaisuudesta, niin ilmaisu on aivan liian lievä. Olen kysymysmerkki, sanan täydessä merkityksessä. No, miksi et selitä mitään?

SÄÄSKI

Odotan suunvuoroa. Sitäpaitsi en oikein tiedä, mistä päästä aloittaisin.

SOINTU

Sääski, älä kuvittele olevasi idiootti! Tietysti sinun on aloitettava serkusta. Palan uteliaisuudesta.

SÄÄSKI

Hst . . . No niin, heti erottuamme riensin suoraapäätä asemalle.

SOINTU

Taivas, kuinka pitkäveteistä!

SÄÄSKI

Päinvastoin, kaikki sujui hyvin nopeasti. Kehoitustasi noudattaen otin auton. Kesken kaiken — se tuli maksamaan kaksikymmentä markkaa. (*Ojentaa kätensä kuin vastaanottaakseen rahat.*)

SOINTU

(*ei ole huomaavinaan*). Ja sitten . . . mitä muuta?

SÄÄSKI

Ei muuta. Tasan kaksikymppiä — ei penniäkään päälle.

SOINTU

Ihminen! Tarkoitin — mitä tapahtui sen jälkeen?

SÄÄSKI

Älä missään nimessä huuda! Hän kuulee kaikki. Hst!

SOINTU

Lopeta tuo idioottimainen (*matkien*) hst . . . hst . . . hst! En voi sulattaa sitä, se pilaa hermostoni. Sano, tapasitko serkkuni!

SÄÄSKI

Kuinkas muuten! Minä tapasin hänet ja . . . ja . . . hän minut, jonka jälkeen hurautimme päätäpahkaa tänne.

SOINTU

Ja Lulu — millainen hän on?

SÄÄSKI

Tjaa . . . kuinka sen sinulle kuvaisin? Niinkuin nyt yleensä ollaan — sillä iällä.

SOINTU

Sillä iällä! Enkö sitä aavistanut! Nyt tiedän, että olin aivan oikeassa puhuessani saporosta ja kesakoista, tunnusta pois vain! Minun aavistukseni ei koskaan petä.

SÄÄSKI

Hst . . . Mitä tulee saporoon, niin saattoi hyvinkin olla — en tullut kurkistaneeksi lakin sisään. Mutta kesakot — niitä ei ollut. Tippuneet pois, otaksun, juna tärisee niin kamalasti.

SOINTU

Entä — millä luokalla hän kertoi olevansa?

SÄÄSKI

Alaluokilla . . . jossain ylimääräisessä lasten opilaitoksessa.

SOINTU

Ymmärrän. Tuollainen eristetty laitos, johon kootaan kaikkien villeimmät ihmisalut! Kuule, mihin luulet minun joutuvan hänen kanssaan?

SÄÄSKI

(itseksseen). Alttarille, pelkään. *(Soinnulle.)* Niin, näetkös, mielestäni tämä tällainen ei sovi lainkaan sinulle.

SOINTU

Olet oikeassa — se ei sovi minulle, ei sinne päinkään! Mutta valitettavasti tätini ei ole kanssamme samaa mieltä.

SÄÄSKI

Ymmärryksen puutetta, veli. Hän ei osaa edes aavistaa, että tällaiseen tehtävään tarvitaan vähintään minunlaiseni henkilö, joka on ikäänkuin syntynyt pieniin kahinoihin. Ja ajatellessani vanhaa hyvää ystävyystämme tunnen olevani valmis pelastamaan sinut tästä pinteestä ja . . .

SOINTU

(hämmästyen). Sääski... sinäkö todellakin puhut noin?

SÄÄSKI

Älä keskeytä — se on minun parempi minäni, katsos. Aina silloin, kun minulle sattuu tällainen hentomielisyyden puuska, se herää ja avaa hetkiseksi silmänsä.

SOINTU

Lupaa minulle — ennenkuin se sulkee ne jälleen — että autat minua selviytymään tästä pulmasta. Olen siitä sinulle ikuisesti kiitollinen.

SÄÄSKI

Hyvä, minä teen sen — uhraudun puolestasi ja niin pois päin. Minulla on sellainen vakaumus. Piste.

SOINTU

Lupaat siis vakavissasi ottaa huoltoosi pikku Lulun?

SÄÄSKI

Lupaan, ja lupaan lisäksi, että pitelen häntä kuin kukkaa kämmenellä.

SOINTU

Sääski, suo anteeksi, etten ole aikaisemmin huomannut, mikä suurpiirteinen luonne sinä poh-

jimmiltaan olet. — Niin, tietystikään minulla ei olisi sydäntä ottaa vastaan tätä uhria, mutta — minä nyt en kerta kaikkiaan ymmärrä lapsia... en osaa suhtautua heihin.

SÄÄSKI

Juuri siksi tarvitaankin marttyyri. (HILLEVILLE, joka hetkistä aikaisemmin on ilmaantunut peräovelle.) Hillevi, kutsu kuoro tänne, nopeasti! Niin, niin, älä yhtään ihmettele, meidän on laulettava tervetuliaislaulu. (*Lauluitta esitett.:* meidän on järjestettävä hänelle komea vastaanotto. HILLEVI poistuu, palaten hetkistä myöhemmin kuorolaisten seuraamana.)

SOINTU

Kenelle? Et kai tarkoita serkkuani?

SÄÄSKI

Kummastuttaako se sinua? (*Laul. esitett.:* — Eikö se kuulu velvollisuuksiimme, mitä? *Johon Sointu vastaa ivallisesti:* — Kyllä. Muuten, hänen viipymisensä j. n. e.) Eikö velvollisuuksiimme kuulu järjestää hänelle miellyttävä vastaanotto? Sitäpaitsi — lapset yleensä pitävät laulusta.

SOINTU

Kyllä, kehtolauluista erikoisesti. — Muuten, hänen viipymisensä alkaa ihmetyttää minua.

SÄÄSKI

(*ottaa pöydältä liinan ja menee Soinnun luo*). Hän tulee aivan kohta. Sitä ennen sidomme tämän silmillesi. (*Huiskauttaa liinaa.*)

SOINTU

Mitä? Jos tarkoitat, että minun on ruvettava sokkosille hänen kanssaan ja halkaistava mahdollisesti pääni häntä huvittaakseni, niin sanon suoraan, että se ei käy! Ei tule mitään, käsitätkö?

SÄÄSKI

Rauhoitu! Sinun ei tarvitse pitää tätä kauan.

SOINTU

Kieltäydyn jyrkästi!

SÄÄSKI

Joka merkitsee sitä, että saat selviytyä serkustasi niinkuin itse parhaaksi näet. Huomaa, nyt puhuu minun huonompi minäni!

SOINTU

(*haluttomana*). No, olkoon . . . sido sitten.

SÄÄSKI

Tiesinhän sen. Me kaikki olemme Akilleita — siinä mielessä, että meillä on omat kantapäämme. Ja mitä tulee sinun kantapäähäsi erikoisesti, niin sen saat pian nähdä. (*Saatuaan siteen kiinni.*) Kas noin, tämä ei tee kipeätä, eihän? (*Kääntyen taka-alalle ryhmittyneen kuoron puoleen.*) Ja nyt tervetuliaislaulu! (*Laul. esitett. — Ja nyt kolminkertainen eläköön-huuto vieraamme kunniaksi! Huutojen kajahtaessa saattelee sisään LULUN, jonka esiintyminen herättää iloista hälinää. LULU kiittelee.*)

Laulu n:o 6.

KUORO

Tervetullut joukkohon
nykyajan nuorison!
Tääll' ei murhe mieltä paina,
laulu, soitto helkkyä aina.
Tulevaisuus viittoo meille,
uusille me käymme teille,
niinkuin kevätpuronen
esteet tieltään raivaten.

Tervetullut joukkohon
nykyajan nuorison!

Täällä pikkuhuolet haihtuu,
 turhat surut riemuun vaihtuu.
 Kutsuu tanssiin viulu soiden,
 hetket hyppii ilakoiden,
 niinkuin kevätpuronen
 esteet tieltään raivaten.

SÄÄSKI

(on laulun aikana pistäytynyt oikealla ja palannut kohta, seurassaan LULU. Ovat molemmat jääneet laulua kuunnellessaan etualalle.)

LULU

(laulaa).

Vastaanotto verraton
 osakseni tullut on.
 Sadun prinsessa jos oisin,
 ehkä käsittää sen voisin.
 Nykyajan nainen pieni
 olen — leikiten käy tieni,
 niinkuin kevätpuronen
 esteet tieltään raivaten.

SOINTU

(on edellisen aikana osoittanut ilmeistä levottomuutta). Kuka lauloi, kuka? (Laul. esitett. — Mistä on kysymys, Sääske!) (Kopeloi sidettä.) Sääske!

SÄÄSKI

(tekeytyen. *Laul. esitett.*: Mitä? Räpistelet j. n. e.). E-ei, vannon, että se en ollut minä! Räpistelet sen näköisenä kuin haluaisit nähdä. (*Poistaa äkkiä siteen.*) Tulkoon valkeus!

SOINTU

(ottaa hätäisen yleissilmäyksen, katse pysähtyy kuin naulittuna Luluun). Mitä . . . mitä näenkään? Te . . . te! . . . Sääski, ravistele minua, minä joko nukun tai sitten on kysymyksessä näköhäiriö.

SÄÄSKI

(ravistellen). Hetkinen vielä tätä peliä, niin se muuttuu vatsahäiriöksi!

SOINTU

En totisesti ymmärrä hiventäkään tästä kaikesta. Pelkään olevani aivan sekaisin!

SÄÄSKI

Se pelko, herra paratkoon, ei ainakaan ole aiheeton.

SOINTU

Sääski, yksi järkevä sana! Onko hän serkkuni?

SÄÄSKI

Kaikkea sinä kysytkin! Sehän on maailman luonnollisin asia.

SOINTU

(*rientää Lulun luo*). Neiti, sanokaahan onko todella maailman luonnollisin asia, että te — te olette serkkuni?

LULU

(*hymyillen huvitettuna*). Tietysti. Epäilettekö sitä?

SOINTU

Melkein. Teiltä puuttuvat . . .

SÄÄSKI

. . . saparo ja kesakot! Ihme että sen huomasi!

SOINTU

Vaikenel (*Lululle.*) Tarkoitan . . . teiltä puuttuvat kaikki lomalla olevan koulutyttöön ominaisuudet.

LULU

(*tekeytyen*). Olette ehkä oikeassa. Olen pahoillani, että minun täytyy tuottaa teille tämä pettymys, mutta minä en olekaan koulutyttö, niinkuin ehkä toivoisitte.

SOINTU

Minä! Veli Sääski tietää, että olen kaiken aikaa toivonut ihan päinvastaista. Mutta täti . . .

SÄÄSKI

Katsos, tätisi ja minä — me unohdimme mainita, että neiti Lulu toimii yksityisenä opettajana eräässä ylimääräisessä opinahjossa Helsingissä. Meillä vanhoilla ihmisillä on se omituinen tapa, että unohdamme pääasian.

SOINTU

Te siis olette serkku ja . . . ja kokonaan toisenlainen kuin kuvittelin. Herttainen ja . . .

SÄÄSKI

(itsekseen). Alku on lupaava. Hän makeilee jo!

SOINTU

(Laul. esitett.: . . . ja lisäksi niin ihmeen herttainen, että . . . j. n. e.) . . . ja te lauloitte niin ihmeen kauniisti, että minun tekisi mieleni jo senkin vuoksi — syleillä teitä!

SÄÄSKI

(hypähtää väliin). Stop! Sen jätät kauniisti tekemättä! Ensiksikin — sinähän vannoit minulle hetki sitten kivenkovaan, ettet voi sietää lapsia.

Toiseksi — enkö minä kunniasanallani luvannut ryhtyä holhoamaan häntä? Kolmanneksi — ei mitään lähentelyjä, holhoojana kiellän kaiken sellaisen jyrkästil! Neljänneksi ja viimeiseksi — jos joku häntä yleensä syleilee, niin se olen tietysti minä!

SOINTU

Sääski, ottaen huomioon sen, että tahallasi olet antanut hänestä minulle väärän kuvan...

SÄÄSKI

Minä? Etkö sinä itse muka aavistanut kaikkea? Muistaakseni sanoit lisäksi, ettei aavistuksesi koskaan petä.

SOINTU

(*nolona*). Tämä oli poikkeustapaus.

SÄÄSKI

Mutta kun minä syleilen holhottiani — näin — (*tehtyään sen perusteellisesti*) niin se on kaikkea muuta kuin poikkeustapaus. Aion tehdä samoin tuhkatiheään ja sinä saat tottua siihen.

SOINTU

Minä kiellän sinua, Sääski!

SÄÄSKI

Älä huuda, pelästyvät lapsen! (*Vetää tuolin etualalle ja istuu; Lululle.*) Kas niin, pienoinen,

kapuahan polvelle, niin setä kertoo pienen sadun. (*Lulun veitikkamaisesti seurattua kehoitusta.*) Olipa kerran uljas pieni prinssi . . .

SOINTU

Ei, nyt tämä jo totisesti menee liian pitkälle!

MÄTINKI

(*on SIIPPAISEN seuraamana hetkistä aikaisemmin ilmaantunut perältä, huudahtaa melkein samanlaisesti Soinnun kanssa Siippaiselle.*) Lakatkaa vainoamasta minua noilla päättömillä kaskuilanne, parturi! (*Huomaa Sääsken ja Lulun.*) Ohhoh! Ellen erehdy, niin joku istuu jonkun polvella! Minä ilmituon hämmästykseni!

SOINTU

Samoin!

SIIPPAINEN

Minä myös! Jos he kerran prakastavat toisiansa, niin miksi herran nimessä he eivät mene tuon pitemmälle!

SÄÄSKI

(*pitäen Lulua polvellaan*). Erehdys! Me emme rakasta, vaan harjoitteleme. Viimeistä edellinen kohtaaus huvinäytelmästä Serkkuni pöllöpää, nimi-osassa herra Sointu.

MÄTINKI

Harjoitus! Ettekö te väsy?

SÄÄSKI

Mitä vielä! Aina välillä vaihdamme polvea . . .
tällä tavalla. (*Tekevät sen.*)

MÄTINKI

Tarkoitan — noihin ainaiisiin harjoituksiinne.

SÄÄSKI

Tjaa, ne ovat kieltämättä hiukan rasittavia, mutta kaikkeen tottuu. (*Nousevat.*) Tämän koh-
tauksen otimme herra Soinnun nimenomaisesta
pyynnöstä. Se oli tarkoitettu kokeeksi uudelle
primadonnalle.

SIIPPAINEN

Ja mikäli minä näyttämötaidetta ymmärrän,
niin hän vei prollinsa tottuneesti.

MÄTINKI

(*rykäistyään muutamia kertoja*). Kuten ehkä
kaikki tiedätte, olemme me — minä ja par-
turimestari Siippainen — saapuneet tähän ker-
hoon virallisen tutkijalautakunnan omituisuu-
dessa . . .

SÄÄSKI

(*hiljemmin, tarjotessaan tuolia Lululle*). Istukaa, neiti! Hän aikoo ilmeisesti pitää puheen. (LULU kieltäytyy hymyillen.)

MÄTINKI

... tutustuaksemme kerhon toimintaan ja nähdäksemme, ansaitseeko se tuekseen anomansa määrärahan. Kaiken näkemämme ja kuulemamme perusteella — vetäydymme sivuun ja harkitsemme asiaa. Tulkaa, parturi! (*Poistuu arvokkaasti oikealle SIIPPAISEN seuraamana.*)

SÄÄSKI

(*heidän mentyään*). Amen! Kajoamatta yksityiskohtiin — se oli lyhyt ja ytimekäs puhe. Mitä arvelet sinä, Sointu?

SOINTU

Hm...

SÄÄSKI

Se ei ole paljon, se! Huonolla tuulella, mitä? Olet sen näköinen kuin olisit syönyt sammakon.

SOINTU

Vaikenel!

SÄÄSKI

Luulenpa, että tuuli kääntyy, kunhan pääset kahdenkesken serkkusi kanssa. (*Kuorolaisille.*) Me kaikki voimme siirtyä harjoitushuoneeseen, sillä se, mitä nyt seuraa, ei ole tarkoitettu meidän silmillemme. (*KUOROLAISET poistuvat perälle. Soinnulle.*) Saat jäädä tuokioksi serkkusi pariin, minä holhoojana annan luvan. Mutta jätä tuo seipään- nielijä-ilmeesi ja muista, että hän on lapsi, jota täytyy kohdella kauniisti. Ota esimerkkiä minusta!

SOINTU

Kiitos!

SÄÄSKI

Ei kestä! Sinun pitää oppia vähitellen sietämään lapsia! (*Poistuu perälle.*)

SOINTU

(*tauon jälkeen, äkkiä*). Serkku, minä olen nauta, suuri nauta! — Mitä te sanotte?

LULU

(*hymyillen*). Sanon että teillä ei ole erikoisemman korkea käsitys itsestänne. Tuota ei parhaalla tahdollakaan voisi sanoa itserakkaudeksi.

SOINTU

Oikeammin — minä olen ollut nauta. Olen käyttäytynyt teitä kohtaan naurettavan typerästi. On kysymyksenalaista, voitteko koskaan antaa minulle anteeksi.

LULU

Turha huoli. Kysymys on aikaa sitten ratkaistu — teidän eduksenne.

SOINTU

Niin, mutta eihän mikään estä teitä kaiken ikäänne muistelemasta minua niinkuin muistellaan idioottia.

LULU

Päinvastoin. Ajattelen teistä pelkkää hyvää.

SOINTU

Todellako?

LULU

Todella.

SOINTU

Teillä on ihana sydän.

LULU

Käyttökelpoinen. Mutta sillä on ainakin yksi paha ominaisuus — se syttyy niin helposti.

SOINTU

Ah! . . . (*Tauko.*) Serkkul

LULU

Niin.

SOINTU

Saanko esittää teille jotain?

LULU

Tietysti. Mutta ennen sitä — kuulostaisi varmaan paljon hauskemmalta, jos sinuttelisimme toisiamme. Serkuthan yleensä tekevät siten, eikö totta? Mitä aioit sanoa?

SOINTU

Täsmälleen samat sanat. Te . . . tarkoitan sinä ehdit ennemmin. (*Jälleen tauko.*) Lulu, sinä kai viivyt täällä kauan?

LULU

Toivottavasti hyvin kauan. Se olisi tervetullutta vaihtelua minulle.

SOINTU

Ja minulle . . . meille molemmille! Mutta niin, siinäpä se . . .

LULU

Mikä? En käsitä.

SOINTU

Ethän sinä koskaan voisi tottua maaseudun hiljaisuuteen.

LULU

Älä sano niin! Tosin en ole maaseutua paljon nähnyt, mutta siitä huolimatta uskon pitäväni siitä. Uskon vakavissani. Katsos, me ihmiset voimme rakastaa sellaistaikin, mitä emme ole nähneet. Enhän minäkään ole koskaan nähnyt sinua ja ... *(Lopettaa äkkiä.)*

SOINTU

Lulu! Oliko ... oliko se rakkaudentunnustus?

LULU

(hämillään). En tiedä ... minun naisellinen kainouteni estää myöntämästä sitä ... *(Äkkiä.)* Mehän puhuimme äsken maaseudusta, eikö totta?

SOINTU

Puhuaksemme siitä vieläkin: Mitä pidät — Helsingistä?

LULU

Oh, älä puhu siitä! Pelkkä nimen mainitsemisenkin saa hermostoni epäkuuntoon! Olen saanut siitä tarpeekseni! *(Laulaa. Lauluitta esitett. jatkaa:*

— Katsos, elämä suurkaupungissa voi toisinaan olla kaikkea muuta kuin onnellista. *Seuraa SOINNUN puheenvuoro.*)

Laulu n:o 7.

Kas suuren suuri kaupunki
 — se hääriipi, se hyöriipi
 kuin muuraiskeko suunnaton
 ja pilaa tyystin hermoston.
 Et maisemaa sa siellä nää,
 vain kivimuurit törröttää.
 Ja olkoon päivä taikka yö,
 sen valtimo ain' hakkaa, lyö,
 ja aina jatkuu työ.

SOINTU

(laulaa).

Kas pienen pieni kaupunki
 — se takaa sulle rauhasi.
 Et siellä liikettä sä nää,
 mi mieltäsi vois järkyttää.
 Sen elo liikkumaton on
 kuin pinta pienen lammikon.
 Siell' puhutaankin kuiskaillen,
 myös väliin hiukan juoruillen
 ja päätä puistellen.

MOLEMMAT.

Mutt' onni kas, mutt' onni kas
 — se vekkuli on oikukas,
 jos vaikka kuinka hakenet,
 niin mistään sitä löydä et.
 Ah, mutkaiset on onnen tiet,
 se löytää sun, jos missä liet.
 Se tulee hiljaa hiipien
 ja sopukassa sydämen
 on lempipaikka sen.

SOINTU

Lulu, mitä tulee onneen, niin minä luulen —
 tai paremminkin tiedän — sen löytäneeni. Se tuli
 tänä iltana etelästä tulevan junan mukana.

LULU

Minua se oli jo kauan odottanut pikkukaupungin
 hiljaisuudessa. (*Suutelevat.*)

MÄTINKI

(*tulee Siippaisen seuraamana*). Jälleen harjoi-
 tus! Ja tällä kerralla oikein väärentämätön huuli-
 kohta! Ettekö te väsy?

SIIPPAINEN

Ehkä otatte tuon saman toistamiseen. Minulta
 jäi alku hieman epäselväksi.

MÄTINKI

Me — tahtoo sanoa tutkijalautakuntana — olemme harkinneet asian loppuun. Tulemme ilmoittamaan päätöksestämme.

SOINTU

Hetkinen! (*Menee peräovelle ja puhuu taakse.*)
Kaikki tänne — tutkijalautakunta antaa lausun-
tonsa! (*KUOROLAISIA alkaa tulla sisään.*)

MÄTINKI

(*Siippaiselle*). Muistakaa, parturi, että minä puhun! Te autatte ainoastaan siinä tapauksessa, että nyhjäisen teitä kyynärpästä. Se merkitsee, että olen sekaantunut käsitteissä.

SIIPPAINEN

Hyvä. Aloittakaa siis!

MÄTINKI

(*selvitellyään kurkkunsa*). Arvoisat nuorsielut! Niinkuin tunnettua on, olemme saapuneet tähän kerhoon tutkijalautakunnan omituisuudessa, nähdäksemme ja harkitaksemme . . .

SIIPPAINEN

(*hiljemmin*). Tuon te olette sanonut jo aikaisemmin.

MÄTINKI

... harkitaksemme — ja mitä siihen tulee, niin olemme jo harkinneet. Katsoen siihen ja ottaen huomioon sen ... että ... koska ... (*Sekaantuu puheessaan ja nykäisee Siippaista kyynärpäästä.*)
Nyt!

SIIPPAINEN

... että koska tämä nuoriso — huolimatta pienistä puutteellisuuksista — on preipasta ja ylen sitkeätä, varsinkin mitä harjoitteluun tulee, olemme päättäneet kahdella äänellä nollaa vastaan puolustaa mainitun määrärahan myöntämistä.

MÄTINKI

Ja mitä minä valtuuston puheenjohtajana kannatan, sitä kannattaa enemmistö. Joten voitte pitää määrärahaa kuin saatuna.

SOINTU

Kiitos, se oli ilon sanoma! Kolminkertainen eläköön-huuto tutkijalautakunnan jäsenille!

KAIKKI

Eläköön, eläköön, eläköön! (*Puhenäyt. esitetäessä: Väli-verho.*)

SOINTU

Ja sen jälkeen kerhon oma laulu kaikinpuolin
hyvin onnistuneen illan kunniaksi!

Laulu n:o 1.

KUORO

Niinkuin tuoksu kukkaisten
nuoruuden on huuma,
suonissa kun solisten
virtaa veri kuuma.
Laine toivon kultainen
rintaa värähdyttää,
hurma lemmenkuiskehen
poven paloon syttää.
Leiskuu liekki kaipauksen,
palaa joutuisasti,
malja heljän nuoruuden
nauti pohjaan asti!

Väliverho.

16

No. 1 - Huoto

Laulujen sävelmät

(Arvi Jokinen)

No 1. — Kuoro

Marsi

Kirkon tuokoo tuokoo - ton
 Herran mielihien heip - sa vain

mf.

Kuoron - dan on huuha,
 Kuoronus raitta paikkoni,
 ruonit - ta hui ri - tää - ton
 perhos - siikki riemut - vain

Vin - too ve - ri hui - ma,
 Noin huihin vaikkun.
 Laine laivan puhtaan
 Leikki aallot rokkert

rintaa väräh - dyttäsi,
 syltäin riikkyä luovat
 Hurma loman kuiskehen
 Tommi, loman melumat

suonen pataan ryttää:
 lottien huihin ruovat.
 Leiskun liekki haipauksen

nälää joutui - sasti, *ff* malja heljään nuorunden

nauti poljiaan as - ti:

N:o 2. — Hillevi ja Sääski

mf. Alkuperästä. - Nylä - ajon maarian elo, ei oo
Nylä äika antinon saattain oli

Turka muuta tä - ti. on: vahtia. or - ra
Nylä nikka rapuut - siin: vat. kamin ja

harmi: tani, kinkin jidit kulle. Viiteta ei miffinikaano
antai - nous, se on tuttu soikha. Muuto polvi nykymen

äike - ja miekkin lavat vait - tuus, niinkai muika seura - tes
korkkisiin Tädit aivos tarttuu? Helmoitteenä kootaan,

Tavikhi - alla aiva vaan saman viron kulle,
villiä tympä mi - las sen - tui kuper - kai laka.

nainen nyty. naino - on avonin lihos, tahtuu.
kannoin mieltä karkitään kunkian mieltä karkitään.

rit. *a. f.*

N:o 3. — Sointu

Allergo

mf

1. Nuori

2. Matti

3. Hyttiä

mieli *minä* *ties* *käypi* *näätä* *ta* *nuu* *suu*

voi *hau* *luoja* *toi* *myöskin* *tä* *dit* *ii* *kud*

hau *niiden* *sai* *ari* *o.* *miel* *nyyri* *hau* *hau*

jou *kiite* *let* *kiite* *let* *vatti*

hau *hau* *to* *man* *to* *kiite*

sewi *hau* *hau* *man* *to* *hau*

hau *hau* *hau* *man* *to* *hau*

aa *na* *ry* *läin* *ton* *Viito* *nan* *Hortain* *nen* *Kamban*

yksin *hau* *hau* *to* *hau* *hau* *hau* *hau* *hau*

pi *hau* *hau* *hau* *hau* *hau* *hau* *hau* *hau*

ky *my* *suu* *vain* *uhaittas* *hau* *hau*

miel *hau* *hau* *hau* *hau* *hau* *hau* *hau* *hau*

hau *hau* *hau* *hau* *hau* *hau* *hau* *hau* *hau*

muus sel-ke-jas et muis-ta laim.
don, nin et laimti perit a saa.
raun koti - ni - ni paak-to - maan.

No 4. — Neiti Paappana

Andante. *Muiste - lew,* *Muiste - lew,*
Lou-pe - ni, *Loupe - ni,*
Jul - me - ni, *Jul - me - ni,*
Her - ka - rit, *par - ka - sin,*

huksaan, päästä muiste - lew, *kyynel karmas silmiin*
jo - ka kerran lehak - ti kulle yhrin, Elhat
miksi jä - tit nyt - to - ti *Metheet o - ti sulla*
marsi - o aan pet - turin. *Kuinha väihin toimii*

hahas, vierii siltien pitkin ihoa muistokk ensi,
launna, ei - ke konna - vaan se ramma, sy - dia - me - ni
rahat, ryötät multa matka - rahat, A - me riikkaan
tulla, Nyy - jor - kissi an ry dars mulla, kaalla nurmis

lempä - ri, lempäri, lempäri;
 jalma - ri, jalma - ri, jalma - ri.

karha - rit karha - rit karha - rit.
 siutu - va, siutu - va, siutu - va.

No 5. — Lulu

laupe. *Andre.* *Andre.* *Andre.*
 Juttu kullin - kuminen, kisa hieltä soata.
 nansu kaitoa saavi - ta, se on luulet - san - sa.

Hiistä puuri sähil - täin ainoa valit - seepua
 Väinää muutu nyytel - taukamaa miikka jayari

Miel - lainen, an lopi - pa soos riitä pi vai faata.
 pu - oel seu - kat sel - viki saa tiedon - ha - tul - tau - sa.

Lemmitin niin miikel - täin laitaan kalliit see - pi.
 Fakas rostin oivai - san pisto kielon käyän.

Miikellä on Tuhensaam jäy - mitä riitä!
accel. *cresc.* *p* *ritard.*

Nainen toimii vaietossaan, kun si järhi mitä.

N:o 6. — Kuoro. Lulu

Pantevanti.

Ter-ve-tulhut jalko-hon Nyhy-ajan

muorisan! Täällä riikku mieltä paina, lauley, soitto
Täällä riikku huolet haikteen, turhat runot

helt-tyy aina. Tule-väisyyd villos malle, Vuille me
sie-mum vaihtuu. Kutsuu tänään vuhla soidon, kätet hygien

kämmme tullen
 ila- kaidan

miinkin heit-
 miinkin heit-

puro- non
 puro- non

Jätit tullaan

raivaton.

Wartam- alto

veraton

Oskari

mf

tullut on.

Ladun prinses- sa ja prin-

ssa häi-

kas sen vaimon.

Syys- ajan

naimon pieni

on- sihi-

p.

Tou löy tinni, niinkuin kovi- purassou, kistat kieltsi.

raivataan.

N:o 7. — Lulu. Sointu

suuren suuri haapunki, se kääri-pi, se hyöri-pi suuri

pienen miehen haapunki, se kääri-pi, se hyöri-pi suuri

muurais-heko summatan ja pilaa tyypin

lennos - ton. Maase - mas *sa riellä näin*

järkyt - tä. Se kiih - tä - nen *ja tyyni on*
siisä. Et. Al. muuta - set *an amsa tih*

vain kivi - murit *terrot - tä.* *ja alkoon*

kuin pinta piossa lammun *kon.* *Siell' puku -*
se löytyi run jos missä teet. *Se tulee*

piirio taitka yoi *sovelti - mo ain'*

taankin huikaut - ten, *nijsi väliin kirkon*
hijaa hieiron - sen *ja sovel - kassa*

hakkua, tyoi *ja aina jat - tun*

juonit - ten *ja* *pas - tä* *quintel -*
ry - tä - men *an* *ten - ni* *paisteta*

I. II. tyoi.

lon. r
son.

N:o 8. — Kuoro

Marsi.

f

Siivihin turtun kutsuvasi tön nuoruuden au-
 kuma, suussa hui solis tön virtas vori kumma
 Leime laivan kultaimeen virtas värsk-
 syttäs, kumma kumma
 huiskahan poven paloon syttäs. Keikku liekki kajahtaan
 palajoutui - sarti; maaja heljän nuoruuden nauti-pölyjen artti.

*Hämeenlinna 1932,
Arvi A. Karisto
Oy:n kirjapaino*

- * 212. *Halme*, Egyptin pimeys. 3-n., 11 h. 3. painos. 6 mk.
- * 213. *Halme*, Esa Pöllönkorpi. 3-n., 9 h. 3. painos. 4 mk.
- * 214. *Halme*, Pöllönkorven naamiaisyo. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
- * 215. *Halme*, Källintaistelu. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
216. *Halme*, Seuranäyttämöopas. 4. painos. 6 mk.
- * 217. *Halme*, Nainen sen tietää. 3-n., 3 h. 4 mk.
221. *Saarenmaa*, Juhannuksena. 2-näyt. kansannäytelmä, 11 h. 3 mk.
- * 222. *Halme*, Kuningas Teivas, Pirkkalan valtias. 4-n., 5 h. 5 mk.
223. *Kosonen*, Sovinto-jako. 1-n. huvinäyt., 11 h. 3 mk.
225. *Kaste*, Vuoroin vieraisa. 1-n. pila, 6 h. 3 mk.
- * 226. *Kytömaa*, Kolmiliitto. 1-n., Kotimaiseksi Viikoksi. 6 h. 4 mk.
227. *Kosonen*, Aviomiehen osa. 3-näyt. ilveily, 13 h. 5 mk.
228. *Kosonen*, Lepokoti Rauha. 1-näyt. pila, 7 h. 2. painos. 5 mk.
229. *Kosonen*, Kasarmin pihalla. 1-näyt. pila, 4 h. 2. painos. 4 mk.
230. *Halme*, Harjoitushetki Himpulassa. 1-n. pila, 6 h. 2. p. 5 mk.
231. *Pihlaja*, Valheen kengillä. 3-näyt. ilveily., 9 h. 2. pain. 8 mk.
232. *Kosonen*, Valkea uhri. 2-n. isänn., 5 h. 2. painos. 6 mk.
237. *Kainulainen*, Umpullan urheilijat. 2-n. huvinäyt., 10 h. 4 mk.
238. *Korpilinna*, Punaiset housut. 3-näyt. ilveily, 9 h. 2. painos. 8 mk.
- * 239. *Wuori*, Korkea oikeus istuu. 1-n ilveily, 12 h. 4. painos. 4 mk.
- * 240. *Wuori*, Vuoksen varrella. 1-n. kansannäyt., 7 h. 2. painos. 6 mk.
- * 241. *Wuori*, Valekuollut. 3-näyt. ilveily, 6 h. 2. painos. 8 mk.
- * 242. *Wuori*, Pappilan tuvassa. 1-näyt. huvin., 6 h. 5. painos. 5 mk.
- * 243. *Wuori*, Veri on vettä sakeampi. 2-näyt., 6 h. 2. painos. 7 mk.
- * 244. *Wuori*, Savon sydämessä. 3-n. huvinäyt., 10 h. 8. painos. 8 mk.
- * 245. *Wuori*, Ryöstö. 5-näyt. näytelmä, 16 h. 3. painos. 7 mk.
- * 246. *Wuori*, Nahkapoikia. 4-näyt. kansannäyt., 16 h. 2. painos. 8 mk.
- * 247. *Alpi*, Uhrilammass. 1-näyt. huvinäytelmä, 4 h. 5 mk.
- * 248. *Bergroth*, Oikea morsian. Palkittu 2-n., 5 h. 8 mk.
- * 249. *Virvatuli*, Varastettu polkupyörä. Palkittu 3-n., 6 h. 8 mk.
- * 250. *Salminen*, Eräänä yönä... Palkittu 3-n., 6 h. 8 mk.
- * 251. *Volpio*, Elämä elämästä. Palkittu 1-n., 7 h. 8 mk.
- * 252. *Sahlstén*, Kansan ystävä. Palkittu 2-n. näyt., 8 h. 8 mk.
253. *Roos*, Inkerin kesäloma. 3-n. huvinäyt., 9 h. 8 mk.
254. *Roos* Pyhäaamu Anttilan pihalla. 1-n., 7 h. 5 mk.
255. *Laurila*, Ennen saunaa. 1-n. huvinäyt., 6 h. 5 mk.
256. *Pelkonen*, Fordi. 1-n. huvinäyt., 4 henkilöä. 5 mk.
257. *Pelkonen*, Maalainen markkinoilla. 1-n. huvinäyt., 5 h. 5 mk.
- * 258. *Kainulainen*, Renk' Kallen urotyö. 3-n. huvin., 5 h. 10 mk.
259. *Kainulainen*, Yön ritari. 3-n. näyt., 6 henkilöä. 10 mk.
- * 260. *Walakorpi*, Kaltevalla pinnalla. 3-n kansann., 6 h. 10 mk.
261. *Visuri*, Perjantai 13 päivä. 1-n. suojelusk.-n., 7 h. 5 mk.
262. *Pekkarinen*, Polkkatukka. 1-n. huvin., 5 h. 2. painos. 6 mk.
263. *Halonen*, Poliitikkaa ja taktiikkaa. 1-n. ilveily, 6 h. 5 mk.
264. *Haapanen*, Niin kävi kuin pitikin. 1-n. näyt., 7 h. 6 mk.
265. *Pekurinen*, Viidenkymmenen villitys. 1-n. pila, 5 h. 5 mk.
266. *Risku*, Sittenpä sen näkee. 2-n. kansann., 8 h. 2. p. 6 mk.
267. *Selja*, Vihkimäleninki. 2-n. näytelmä, 6 h. 6 mk.
268. *Simelius*, Tunnustus. 1-n. näytelmä, 5 henkilöä. 5 mk.
269. *Puljava*, Kosioretki. 1-n. huvinäyt., 4 h. 5 mk.
270. *Kuusikko*, Aavasaksalla. 1-n. kansannäyt., 10 h. 8 mk.
271. *Halonen*, Mariana. 1-n. näytelmä, 4 henkilöä. 3 mk.
272. *Pausama*, Sulhaset. 1-n huvinäyt., 7 henk. 5 mk.
273. *Atra*, Huvitoimikunnan huolia. 1-n. pila, 9 h. 6 mk.
274. *Kotkanpää*, Isäntien markkinamatka. 2-n. huvinäyt., 17 h. 7 mk

275. *Pelkonen*, Salapoliisi. 1-n pila, 4 henk. 5 mk.
 276. *Höylä*, Hän ja hänen pehtoorinsa. 2-n., 5 h. 6 mk.
 277. *Siivilä*, Se suomalainen sisu. 1-n. ilveily, 6 h. 2. p. 5 mk.
 278. *Sahlstén*, Väärillä keinoilla. 2-n. kansann., 10 h. 7 mk.
 279. *Pelkonen*, Kohtalon sormi. 1-näyt. pila, 4 henk. 5 mk.
 280. *Selja*, Äiti kulta. 2-näyt. näytelmä, 5 henkilöä. 5 mk.
 281. *Ahola*, Ilvesojan Joosen kasvatit. 2-näyt., 6 h. 6 mk.
 282. *Sjöman*, Luonnonparantolassa. 3-n. huvinäyt., 10 h. 7 mk.
 283. *Nieminen*, Umpimähkään. 3-n. huvinäyt., 9 henk. 8 mk.
 284. *Sahlstén*, Serkku. 3-n. huvinäyt., 8 henk. 9 mk.
 285. *Pellinen*, Kuuromykkä täti. 2-n. huvinäyt., 5 h. 6 mk.
 286. *Voutilainen*, Kadonnut testamentti. 2-n., 5 henk. 5 mk.
 287. *Hästesko*, Reilut pelkurit. 1-n. näyt., 9 henk. 6 mk.
 288. *Anttila*, Sama vanha juttu. 1-n. pila, 5 henk. 5 mk.
 * 289. *Halme*, Onnen veräjä. 3-näyt. huvinäyt., 6 h. 2. pain. 8 mk.
 290. *Wammaskoski*, Vaihdettu morsian. 2-n. hn., 5 h. 2. p. 6 mk.
 291. *Pellinen*, Hukkaantunut seteli. 1-n., 5 h. 6 mk.
 292. *Palmroth*, «Kuulkaas, Bakkelin!» 3-n. farssi, 8 h. 10 mk.
 * 293. *Halme*, Kaksi lupausta. 3-näyt., 6 henk. 10 mk.
 294. *Rissanen*, Hevosnimi. 1-näyt. ilveily, 7 henk. 7 mk.
 295. *Pellinen*, Tuurin pojat. 2-näyt. huvin., 8 henk. 2. pain. 8 mk.
 296. *Karila*, Tieteen tyranni. 1-n. jännitysnäyt., 5 henk. 8 mk.
 297. *Kittelä*, «Merkkimies». 1-näyt. pila, 7 henk. 2. painos. 5 mk.
 298. *Walakorpi*, Kilpakosinta. 1-näyt. huvinäyt., 7 henk. 7 mk.
 299. *Kaipainen*, Kutomakoulussa. 2-näyt. huvinäyt., 5 henk. 6 mk.
 300. *Sjöman*, Kaikkein paras. 1-näyt. huvinäyt., 4 henk. 5 mk.
 301. *Karila*, Ah, hän suuteli. 1-näyt. huvinäyt., 6 henk. 6 mk.
 * 302. *Wuori*, Umpisolmu. 3-näyt. huvinäyt., 7 h. 4. painos. 10 mk.
 303. *Pelkonen*, Nykyaikainen morsian. 1-n. pila, 3 h. 5 mk.
 * 304. *Bergroth*, Kannaksen lumous. 1-n. näyt., 4 henk. 6 mk.
 * 305. *Wuori*, Hirtonuora. 3-näyt. huvinäytelmä, 6 h. 10 mk.
 306. *Heimo*, Oikea omistaja. 2-n. näyt., 7 henk. 6 mk.
 307. *Kettunen*, Voi maailmaal 2-n. huvinäytelmä, 6 henk. 8 mk.
 308. *Kujanpää*, Taikavelli. 2-n. kansannäytelmä, 9 henk. 6 mk.
 309. *Pellinen*, Kyllä Posti-Manta sen tietää. 2-n. huvin., 7 h. 10 mk.
 310. *Pellinen*, Onko Kasper tullut hulluksi? 1-n. huvin., 4 h. 5 mk.
 311. *Aalto*, Kolme miljoonaa sijoitettavana. 1-näyt. pila, 9 h. 7 mk.
 312. *Rissanen*, Päätetään, ettei päätetä mitään. 1-n. pila, 3. h. 5 mk.
 313. *Karila*, Kahden miljoonan tyttölapsi. 3-n. komedia, 4 h. 12 mk.
 314. *Aalto*, Kesäinen manööveripäivä. 2-n. suojelusk.-hvn., 9 h. 6 mk.
 * 315. *Halme*, Kilisevät kulkuset. 1-näyt. huvinäytelmä, 5 h. 6 mk.
 316. *Rissanen*, Pappilan kansliassa. 1-n. huvinäyt., 11 henk. 7 mk.
 * 317. *Halme*, Onnen hyrrä. 2-näyt. huvinäytelmä, 8 henk. 10 mk.
 * 318. *Halme*, Toivottelujen päivänä. 2-n. huvinäyt. 3 h. 8 mk.
 319. *Raunio*, Naamioimisen opas. Näyttämöllä esiintyjille. 8 mk.
 * 320. *Korpilinna*, Kenraaliparaati. 3-näyt. farssi, 9 henk. 15 mk.
 321. *Multia*, Pelkkää väärinkäsitystä. 3-näyt. huvin., 10 h. 15 mk.
 322. *Karila*, Avioliitto O/Y. 3-näyt. huvin., 9 henk. 12 mk.
 323. *Pelkonen*, Kihlajaislahja. 1-n. näytelmä, 5 henk. 5 mk.
 324. *Helariutta*, Herra tarkastaja. 1-näyt. pila, 5 henk. 6 mk.
 325. *Kuusikko*, Lulu-serkku. 1-n. iloittelu, 7 henk. 8 mk.
 326. *Vallinmäki*, Kylänkellot kerhoilevat. 1-n. pila, 5 henk. 5 mk.
 327. *Kuusikko*, Nainen on aina nainen. 1-n. huvin., 4 henk. 5 mk.
 328. *Samuli S.*, Setä. 1-n. ilveily, 3 henk. 4. painos. 6 mk.

Suom. kaunokirj. 4.
Seuranäytelmiä...
320-325

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 0661

KIRJANSITOMO
TUKEVA
HELSINKI

X

